

Artística del Casal Popular. A partir de llavors, van ser continuades les seves activitats teatrals, passant per diverses companyies, entre les quals el Quadre Escènic de l'Escola d'Arts i Oficis i el Grup Teatral Tramoia, amb incursions en el teatre professional, com ara en l'obra *Terra Baixa*, de Mario Cabré, l'any 1962. Si el cinema l'havia portat a estimar el teatre, els escenaris el van retornar al cinema i va tenir diverses experiències en aquest àmbit, com ara el paper protagonista en la pel·lícula *Las flores mueren en mayo*, d'Arcadi Lozano, l'any 1970, un treball sobre el qual va caure tot el pes de la censura. A partir dels anys setanta, va compaginar el teatre i el cinema amb activitats periodístiques i culturals diverses: corresponsal de *Radio Nacional de España* i d'*Europa Press*; col·laborador d'*El Correo Catalán* o autor de llibres com ara *Palafrugell 1936-1939, I també hi va haver una llarga postguerra*, *El teatre a Palafrugell* o *Costa Brava, plató de cinema*. Entre les seves assignatures pendents o espines clavades, com diu ell mateix, hi havia portar al teatre amateur *Un tramvia anomenat desig*, de Tennessee Williams. Una espina que es va poder mig desclavar el 2013, quan va fer un *cameo* al final de l'obra que finalment es va representar a Palafrugell, a càrrec de la companyia Belle Époque. «Al *Hamlet* de Shakespeare, moltes coses es fan grans a partir de la mera insinuació», havia dit Molinas. Per a ell, han estat moltes les insinuacions transformades.

La degana de les entitats culturals de Palamós | La Societat Coral el Progrés de Palamós, amb 116 anys de trajectòria, ha fet donació al municipi de documents i objectes històrics del seu fons, entre els quals hi ha fotografies, anuaris, la Batuta d'Honor que la societat va rebre el 1898 o la Medalla del Centenari que li va atorgar l'Ajuntament, material que quedarà a disposició d'investigadors i historiadors. El cor està format per una trentena de cantaires, que ofereixen un repertori molt variat. Tot un exemple de constància i d'esforç per a les noves generacions que es mouen en el món del cant coral i tradicional.

LA CERDANYA

sandra adam

Llívia, un model per a la divulgació cultural a la Cerdanya | Mentre els ajuntaments de Cerdanya exploren noves vies per desenvolupar activitats econòmiques rendibles a llarg termini, Llívia ja ha fet un pas endavant. Després de dos anys des de la inauguració del Museu de Llívia, la col·lecció del qual gira al voltant de les restes de la Farmàcia Esteve, considerada la més antiga d'Europa, sembla que el projecte cultural d'aquesta vila es consolida. El maig de l'any passat ja vam poder veure com les restes del castell eren per fi arranjades per obrir l'espai al gran públic, i ara veiem com es planteja l'opció d'afegir

un monument a la visita del castell: la torre d'Estavar. A més, l'aparició de les restes del fòrum romà a tocar de l'església fa pensar que s'afegiran també al conjunt cultural que Llívia està traçant.

Així doncs, Llívia va ampliant el seu espai cultural. Al museu ja es pot afegir la xarxa de monuments que s'ha anat recuperant i que creen un itinerari molt interessant per conèixer l'evolució d'aquest enclavament, que ja en si mateix presenta la particularitat d'estar envoltat de la Catalunya Nord. Als seus carrers, que ja són prou llaminers per si mateixos, cal afegir-hi el castell, la ruta de les cabanes de pastor, el museu, el retaule barroc i la talla de Crist a la creu de l'església. I ben aviat es podran comptar entre els seus monuments la recuperació de les restes recentment trobades del fòrum i la restauració i futura incorporació de la torre d'Estavar, que completarà la visita del castell. Tots aquests elements fan de Llívia una vila que s'ha posicionat en el desenvolupament cultural dels elements que posseeix i, per tant, un mirall on molts ajuntaments poden imitar actituds i solucions per al desenvolupament i difusió de la cultura.

La Tossa Plana de Lles - Puigpedrós

| A la Cerdanya estem d'enhorabona ja que entre les Zones Especials de Conservació de la regió alpina de Catalunya que el Govern ha escollit es troba la Tossa Plana de Lles - Puigpedrós. Aquest títol assenyalava aquest indret com a espai particular dins d'Europa, i la Generali-

>> **Cim del Puigpedrós. És el pic més alt de les comarques gironines (2.915 metres).**

SOLDE

tat, doncs, ha de procurar-ne la conservació òptima.

Això marca un pas endavant en la preservació del nostre entorn. Sota aquest títol s'amaga la voluntat de conservació dels hàbitats i també de les espècies que formen aquest entorn natural i, per tant, els protegeix de mals usos i procura beneficiar-los en la mesura del possible. Ara caldrà veure què implica aquest títol a efectes pràctics i com es gestiona des del peu del canó.

LA GARROTXA

joan sala

No hi ha res impossible | El Club de Patinatge Artístic d'Olot ha aconseguit el seu setè títol mundial amb el xou *No hi ha res impossible*, una fita que sembla vertaderament impossible d'aconseguir ja que les seves components no són professionals i tenen poquíssimes ajudes oficials. Per pagar-se els desplaçaments, com el d'enguany –que era a Taipei–, s'han hagut de refiar bàsicament de les famílies i dels patrocinadors, entre els quals hi ha industrials i entitats de la comarca. El seu cas ha estat tot un model de superació per tal de combinar l'estudi o la feina amb els entrenaments, de manera que des d'aquell llunyà Fresno, on l'any 2004 van aconseguir el primer campionat mundial, han seguit els títols de Roma el 2005, Múrcia el 2006, Gold Coast el 2007, Freiburg el 2009,

Portimao el 2010, i el d'enguany, amb els reconeixements de subcampiones entremig. És un rècord difícilment igualable, i cal reconèixer la feina admirable de Ricard Planiol, el seu entrenador –que ha estat el més guardonat internacionalment en la seva categoria–, la dedicació d'un eficient equip tècnic i humà, i la il·lusió i l'esforç de les seves protagonistes. Resulta una actitud admirable. Enhorabona.

Reconeixements a persones i entitats del país

| Els Amics de l'Alta Garrotxa organitzen anualment uns premis per guardonar persones que s'han distingit per l'amor i l'entrega a aquesta terra de mala petja. Es donen dos tipus de reconeixements: uns anomenats premis Trabucaire –la insígnia que s'hi lliura és un trabuc– i el Memorial Ramon Sala i Canadell, en record del polític castell-follitenc que havia estat el primer president de l'entitat organitzadora. En la darrera edició es va premiar l'estadant de can Gustí de Riu, per la seva fidelitat al territori on ha viscut sempre, en masies situades al cor de l'Alta Garrotxa, i per l'estima i l'ajut a conservar els entorns amb la seves activitats diàries. Un altre premi va ser per a un biòleg autor de llibres sobre ocells, rèptils, mamífers i amfibis de la comarca, i per la defensa del territori i del seu medi natural. El tercer guardonat va ser un excursionista que va descobrir una cova, que ara porta el seu nom, habitada des de temps prehistòrics. El Memorial Ramon Sala i Canadell va ser per al Centre Excursionista d'Olot,

organitzador, entre d'altres activitats, de moltes caminades per l'Alta Garrotxa. Potser la més coneguda és l'Embardisada, que ha divulgat la comarca entre molts excursionistes del país. Els actes de lliurament, sempre molt concorreguts, es fan anualment en un restaurant de Montagut, i enguany van ser amenitzats per les interpretacions d'en Manelic de Pera. Una festa comarcana.

Una nova denominació d'origen

| Els fesols de Santa Pau, una menja exquisida del país, han obtingut provisionalment una DOP amb el nom de «Fesols de Santa Pau». Un reconeixement com aquest significa una gran exigència per als productors, que a més ara es plantegen noves varietats. Hi ha una associació de cultivadors dels fesols que fan jornades tècniques periòdiques i que certifiquen la procedència de les seves llavors. És un reconeixement a la feina ben feta a partir d'un excel·lent producte autòcton.

Nou museu parroquial

| S'ha inaugurat a la parròquia de Sant Esteve d'Olot un nou tresor-museu en una capella del creuer, on es mostra una selecció de les peces que ja formaven part d'un museu del s. XIX que hi havia al costat de la sagristia, i que s'hauria de conservar. Ara s'ha fet una nova col·locació amb criteris museogràfics i de seguretat, que mostra la rica orfebreria religiosa de diverses procedències, i que, no ho oblidem, forma part del patrimoni de les poblacions, que són les que la van pagar, a vegades amb prou sacrificis. Hi ha obres impor-

>> El Club de Patinatge Artístic d'Olot ha obtingut el seu setè títol mundial.

FRANCESC LLUCH

